

Ferenc pápa megáldotta a kónyi temető lélekharangját a Vatikánban, a VI. Pál Teremben

A HARANG FELIRATA:

**„Búsan kísér tompa kondulása
Egy vándort az utolsó útjára.”**

Készült a kónyiak adakozásából a 2016. esztendőben.

Öntötte Gombos Miklós aranykoszorús harangöntő mester Óbottyánban.

Friedrich Schiller:

ÉNEK A HARANGRÓL (részletek)

Az ember a föld szent ölének
Adja át keze műveit
S a szántóvető magvait,
Bízva, hogy vetése az égnek
Kegyéből majd ki is virít.
De még drágább mag az, mit sírva
Temetünk el a föld alá,
És reméljük, hogy majd a sírja
Túlpartján szebb sors vár reá.

Szívszakasztva
Kong a dóm
Gyászharangja
Elhalón ;
Búsan kísér tompa kondulása
Egy vándort az utolsó útjára.

Ah! a ház lány köteléke
Mindörökre szétbomlott,
Mert leszállt a síri éjbe,
Ki a háznak anyja volt.
Eltűnt szorgos keze árnya,
Kihunyt gondos mosolya,
És belép az árva házba
A szívtelen mostoha.

A nyűgös földi lét felett, fenn
A kéklő ég ölen, a vad
Villám szomszédjaként lebegjen
A csillagok sátra alatt.
Égi szózat legyen, akárcsak
A csillagképek, amelyek
Teremtőjük dicsérve szállnak
S vezérlik fenn az éveket.
Ne szóljon másról érces ajka,
Csak ami örök és dicső,
S érintse óránként suhanva
Rebbenő szárnyal az idő.
Sorsunk szavát hirdesse nyelve;
S bár keble hideg, szívtelen,
Éberen lendülő figyelme
Kísérjen át az életen.
S ahogy fülünkben messzehangzó
Szózata lassan csendbe vész:
Példázza, hogy nincs maradandó,
És minden földi elenyész.

Akik a lélekkaragra adományoztak:

Aller Imre Kóny, Kölcsey u
 Szalánczy Zsolt Kóny, Petőfi u
 Ágoston Ferenc Kóny, Hunyadi u
 Aller László Kóny, Petőfi u
 Baranyainé Rigó Mária Kóny, Honvéd u
 Bereczki Anna Kóny, Dózsa u
 Bertalan László Kóny, Győri u
 Bertalané Rigó Rozália Kóny, Köztársaság u
 † Bertalan Péter Kóny, Jókai u
 Bojnár Sándor Kóny, Árpád u
 Bojnár Sándor Kóny, Arany J u
 dr. Boros István Győr,
 Busa Antal és neje Győr
 Busa Gyula Kóny, Alkotmány u
 Czákó Géza és neje Kóny, Kossuth u
 Czákó Károly és neje Kóny, Liszt F u
 Czákó Lászlóné Kóny, Kossuth u
 Czákó Péter Kóny, Rákóczi u
 Czákó Valéria Kóny, Soproni u
 Czeplédi Ferencné Nagyigmánd
 Czirfusz László és neje Kóny, Honvéd u
 Czirfusz Miklós Kóny, Jókai u
 Csaplár Imréné Kóny, Árpád u
 Csaplár József Kóny, Deák u
 Cseresznyák Illésné Kóny, Soproni u
 Csikai Endre Kóny, Dózsa u
 Csikai Ferencné Győr
 Csikai Gábor Kóny, Kossuth u
 Csikai István Kóny, Soproni u
 Csikai József és családja Kóny, Felszabadulás u
 Csikai László Kóny, Gárdonyi u
 Csikai László Kóny, Kossuth u
 Csonka Ferenc Kóny, Honvéd u
 Csonka Imréné Kóny, Soproni u
 Csonka Józsefné Győr
 Csonka Vilmos Kóny, Kölcsey u
 Dénes Péter Kóny, Alkotmány u
 Dömötör Endre Kóny, Vörösmarty u
 Dömötör Gézáné Kóny, Jókai u
 Enzsöl Imre és családja Kóny Soproni u
 Énzsöly József Kóny, Kazinczy u
 Farkas József Kóny, Dózsa u
 Farkas Józsefné Kóny, Vörösmarty u
 Fekete Ferencné Csorna
 Gáli Lajos és neje Kóny, Kazinczy u
 Gecsei Lajosné Kóny, Vörösmarty u
 Gecsei Sándor és neje Kóny, Kazinczy u
 Göres Csaba Kóny, Kölcsey u
 Hadvári József Kóny, Vörösmarty u
 Hadvári József és neje Kóny, Vörösmarty u
 Hadvári Sándor Kóny, Árpád u
 Hancz Imre Kóny, Kazinczy u
 Hancz Mihályné Győr
 Harsányi Józsefné Kóny, Petőfi u
 dr. Henczel Józsefné Kóny, Béke u
 Herold Józsefné Kóny, Kazinczy u
 Horváth Árpád Kóny, Széchenyi u
 Horváth Ferenc Kóny, Vörösmarty u 5.
 Horváth Ferenc és neje Kóny, Soproni u 80.
 Horváth Imréné Kóny, Kazinczy u
 Horváth István Kóny, Kazinczy u
 Horváth Jenő Kóny, Soproni u
 Horváth Jenőné Kóny, Vörösmarty u
 Horváth Józsefné Kóny, Hunyadi u

Horváth József és neje Kóny, Széchenyi u
 Horváth Margit Kóny, Alkotmány u
 Horváth Miklós Kóny, Alkotmány u
 Horváth Norbertné Kóny, Honvéd u
 Horváth Ottó Kóny, Felszabadulás u
 Horváth Péter és neje Kóny, József A u
 Horváth Tihaméné Kóny, Petőfi u
 Horváthné Hancz Mária Győr
 †Id. Visi Ferencné Kóny, Dózsa u
 †Ifj. Visi Ferencné Kóny, Dózsa u
 JÓSZÍV Kft. Csorna
 Kántás Stefan Kóny, Béke u
 Kaszás Kálmán Kóny, Gárdonyi u
 Kilin Márta Kóny, Soproni u
 Kiss Adrienn Kóny, Kazinczy u
 Kiss Ernő Szil
 Kiss Gábor Csorna
 Kiss György Kóny, Zrínyi u
 Kiss Jenő Kóny, Felszabadulás u
 Kiss József Kóny, Soproni u
 Kiss László Kóny, Deák u
 Kiss Lászlóné Kóny, Kossuth u
 Kiss Lőrinc Kóny, Petőfi u
 Kiss Mihályné Markotabödöge
 Kiss Miklósné Kóny, Kazinczy u
 Kiss Ödönné Kóny, Kazinczy u
 Kiss Tamásné Kóny, Győri u 12.
 Kiss Tiborné Kóny, Táncsics u 3.
 Kondor Ede Kóny, Felszabadulás u
 Kondorné Csöngető Krisztina Kóny, Dózsa u
 Kondor Zoltánné Kóny, Dózsa u
 Kónyi Lovas Barátok Egyesülete
 Kovács Attila Csorna
 Kovács György Kóny, Soproni u
 Kovács Jánosné Kóny, Kölcsey u
 Kovács László és neje Kóny, Rákóczi u
 Kovács Sándor és neje Kóny, Rákóczi u
 Kovacsics Ervinné Kóny, Soproni u
 Kovacsics Tamás Kóny, Soproni u
 Kurunzi János Kóny, Liszt F. u
 Lukács Dénes Kóny, Vörösmarty u
 Lukács Péter Kóny, Soproni u
 Marányiné Szabó Zsuzsa Győr
 Márkus István György Kóny, Felszabadulás u
 Máté Gyula Kóny, Vasvári u
 Máté Jenő Kóny Soproni
 dr. Máté Ildikó Kóny, Soproni u
 Máté Józsefné Kóny, Petőfi u
 Máté Sándorné Kóny, Dózsa u
 Mayerné Csikai Amália Győr
 Meleg Ferenc és neje Kóny, Petőfi u
 Merkó Béláné Kóny, Soproni u
 Milanovits Annamária Kóny, Rákóczi u
 Milus Zoltán Csorna
 Molnár Vilmosné Kóny, Rákóczi u
 Muzsai Attila Kóny, Petőfi u
 Muzsai Ferencné Kóny, Jókai u
 Nagy Ambrusné Kóny, Kölcsey u
 Nagy Ferenc Kóny, Széchenyi u
 Nagy László és neje Kóny, Jókai u
 Nagy László Gézáné Kóny, Soproni u
 Nagy Tamás Kóny, Kölcsey u
 Németh Gáborné Kóny, Hunyadi u
 Németh Imréné Kóny, Vörösmarty u

Németh Sándorné Kóny, Kazinczy u
 Némethné Hajzer Marietta Bősárány
 Novák Jánosné Kóny, Győri u
 Ominger Illés Kóny, Vasvári u
 Pálffy-Horváth Julianna Kóny, Rákóczi u
 Pap Zsolt és neje Budapest,
 Pápainé Szalánczy Erzsébet Győr
 Papp Sándorné Kóny, Gárdonyi u
 Rácz Alfonz Kóny, Táncsics u
 Ráthné Szabó Anna Győr
 Rigó Frigyesné Kóny, Tűzoltó sor
 Rigó Lajos Kóny, Köztársaság u
 Rigó Lászlóné Kóny, Kazinczy u
 Rigó Sándorné Győr
 Róka Attila Kóny, Széchenyi u
 Ságiné Horváth Annamária Kóny, Kossuth u
 Schwarcz Edéné Kóny, Győri u
 Szabó Éva Tamási Rezső Kóny, Kazinczy u
 Szabó Gézáné Kóny, Soproni u
 Szabó György Kóny, Rákóczi u
 Szabó Istvánné Kóny, Köztársaság u
 Szabó Józsefné Kóny, Táncsics u
 Szabó József Kóny, Kazinczy u
 Szabó József Gábor és neje Kóny, Rákóczi u
 Szabó Józsefné Kóny, Felszabadulás u
 Szabó László Virágh Ilona Kóny, Vasvári u
 Szabó Miklósné Kóny, Jókai u
 Szabó Sándor Kóny, Új Élet u
 Szabó Zsolt Kóny, Dózsa u
 Szalai Mária Magdolna Kóny, Hunyadi u
 Szalánczy József és családja Kóny, Kossuth u
 Szalánczi Józsefné Kóny, Kossuth u
 Szédelyi Károlyné Kóny, Kazinczy
 Szekula Gyula és neje Kóny, Soproni u.
 Takács Imréné Kóny, Táncsics u
 Takács József családja Kóny, Kossuth u
 Takács Sándorné Kóny, Kazinczy u
 Teleki Éva Győr,
 Tempfli István Kóny, Jókai u
 Tóth Józsefné Kóny, Béke u
 Tóth Ferencné Kóny, Rákóczi u
 Tóth Zsuzsanna Kóny, Rákóczi u
 Tóth Sándor és neje Kóny, Hunyadi u
 Tóth Sándor Kóny, Rákóczi u.
 Tóth Vilmosné Kóny, Jókai u
 Tuba Csilla Kóny, Kossuth u
 Tuba Gyula Kóny, Jókai u
 Tuba Imréné Kóny, Vörösmarty u
 Urbánné Király Mária Kóny, Rákóczi
 Vadas Antalné Kóny, Soproni u
 Valent Tibor Kóny, Alkotmány u
 Varga Antal Kóny, Vörösmarty u
 Varga Ferencné Németh Márta Győrújbarát
 Varga Sándor Kóny, Kazinczy u
 Varga Sándor Kóny, Mátyás K. u
 Veér Katalin Győr
 Ve-Pannon Kft. Győr

Megköszönjük anyagi támogatásukat, mellyel közös szándékunk megvalósításához, a lélekkarang elkészítéséhez hozzájárultak.

Aller Imre
polgármester

Szalánczy Zsolt
alpolgármester

KÖNYI KISBÍRÓ – Kóny Község Önkormányzatának kiadványa. **Szerkesztők:** Aller Imre, dr. Boros István, Csikai Gábor, Szabó Józsefné. **Felelős szerkesztő:** dr. Boros István. **Felelős kiadó:** Aller Imre polgármester. **Készült:** a PALATIA Nyomda és Kiadó Kft. nyomdájában. **Felelős vezető:** Radek József igazgató.

Akikért a harang pápai áldással szól...

Önkormányzatunk polgármestere Aller Imre és alpolgármestere Szalánczy Zsolt 2015. decemberében gyűjtést kezdeményeztek egy mindenkiért megszólaló harang elkészítésére. Erre a célra a 2015. évi képviselői keretüket ajánlották fel.

A kónyi temetőben már 1922 óta áll a Szent Antal kápolna, melyet Bogár János és neje Letenyei Rozália építtetett „hála-ból, hogy poraik hazai földben nyugodhatnak.” A ravatalozóként használt épület toronnyal és azon belül harangszobával is rendelkezik, ez azonban építése óta üresen áll. Ez adta az ötletet, hogy az új harang a ravatalozó tornyába kerüljön.

A lélekarhang indulásra kész a VI. Pál terembe

Felhívásukra megmozdult a falu, de az elszármazottakat és más községünkhöz kötődő embereket is sikerült megszólítani. A pénz nagyon gyorsan gyűlt, és Gombos Miklós őrbottyáni harangöntő mester műhelyében el is készült az új harang.

„Mi sem számítottunk rá, hogy ilyen gyorsan sikeres lesz a felhívásunk – mondta el Aller Imre polgármester –. Mivel azonban így alakult, úgy érzem, ez a széleskörű összefogás megérdemli, hogy a lehető legmagasabb helyről kapjon áldást a harang és a szép törekvés. Egy hónappal ezelőtt erős biztatást kaptam, hogy nagy valószínűséggel Ferenc pápa fogad bennünket. Georg Gänswein érseknek a Pápai Ház prefektúrávezetőjének valamint dr. Németh Lászlónak, a Római Szent István Ház rektorának, olaszországi magyar főlelkésznek köszönhetően megvalósulhatott a felemelő esemény.”

2016. augusztus 2-án a kónyi delegáció (Aller Imre, Szalánczy Zsolt és Henczel Szabolcs kónyi származású plébános) az újonnan elkészült haranggal elindult Rómába, ahol másnap, augusztus 3-án 10 órakor Ferenc pápa audienciáján fogadta őket, és személyesen áldotta meg az új harangot.

Ferenc pápa és a kónyi küldöttség, Aller Imre, Henczel Szabolcs atya, Szalánczy Zsolt

Ferenc pápa átveszi a kónyiak ajándékait

„Nagy megtiszteltetésnek éreztük – mondta el Szalánczy Zsolt alpolgármester – hogy a kónyiak és az adakozók nevében ott állhattunk a Szentatya előtt. Úgy gondolom Köny történetében is egyedül álló esemény, hogy a harang pápai áldást kapott.”

Az Önkormányzat és a kónyiak nevében ajándékot nyújtottak át Őszentségének, Biblia tartó mappát, melyet a kónyi születésű népi iparművész Tóthné Szalai Vali készített, egy fotóalbumot a kónyi templomról és kápolnáról, illetve egy kónyi templomot ábrázoló üveg grafikát.

BI.

A harang, toronyban való elhelyezésére és első megszólaltatására az idei Falunap keretén belül, 2016. augusztus 13-án délelőtt 10 órakor kerül sor, a temető Szent Antal kápolnájánál.

30 éves a kónyi Piros Rózsa Nyugdíjas Klub

A kónyi Piros Rózsa Nyugdíjas Klubot 1986-ban alakították meg, alapító elnöke özv. Kovács Sándorné, nyugdíjas pedagógus volt. Őt a későbbiek során Máté Sándorné követte, aki 15 éven át vezette a Piros Rózsákat, a jelenlegi elnök, Horváth Tihamérné pedig immár 8 éve szervezi az idősek életét. Az alapítók célja az volt, hogy a magára maradt, a világra nyitott és a közösséget szerető idős emberek számára lehetőséget biztosítson szabad idejük hasznos eltöltésére.

A klub korai éveiről Horváth Istvánné mesélt nekünk: „Még a Marcsi tanítónővel kezdtük a klubot, akkoriban összejöttünk, beszélgettünk. Akkor még mindenki dolgozott ki itthon, ki bejárt Győrbe, ezért a munkánkat is megbeszéltük. Játsszani is szoktunk mindenfélet, mi nők társasjátékokat, a férfiak pedig inkább kártyáztak. A Pártházban egy szoba volt a miénk. Az ünnepélyeken mindig Perlaki Árpí zenélt. De voltak más programok is. A híres néprajzkutató, Barsi Ernő is minden évben jött hozzánk a feleségével együtt. Hozta magával a hegedűt és játszotta a régi szép magyar nótákat. Mi meg fújtuk együtt vele. Kirándulni is jártunk. A legemlékezetesebb a budapesti volt, mert igen vágytam oda, a Bajor Gizi múzeumba. Ezeket a kirándulásokat nagyon vártuk.”

Az emlékezetes kirándulások később is jellemzőek maradtak a klubra. A hosszú harminc év során a Piros Rózsák ellátogattak Magyarország több mint 80 településére, de jártak határainkon túl is. E kirándulások közül kiemelkedik az 5 napos erdélyi utazásuk és a Magyar Parlament meglátogatása.

A klub a saját programokon kívül rendszeresen szerepet vállal községünk életében. Saját ünnepek mellett (Anyák napja, karácsonyi ünnepség) rendszeresen részt vesznek a falu rendezvényein (Falunap, szoboravatás, lángossütés a Bikafesztiválon), valamint a megyei rendezvényeken is (pl: a Rábaközi seregszemle).

Hogy miért is jó a klub tagjának lenni? Véleményét Kerya Károly és felesége Angéla osztotta

meg velünk: „Nagyon szeretem ezt a társaságot. Mindig is közösségben dolgoztam, és nem lenne jó bezárkózni a négy fal közé. Persze konfliktusok, feszültségek mindig vannak, de akkor is jó ehhez a csapathoz tartozni.” - mondja el Kerya Károlyné. „Hiányozna, hogyha nem lehetnénk klubtagok. - veszi át tőle a szót férje Kerya Károly - Fontosak az összejövetelek, a kulturális szereplések, az énekkar fellépései. Bár ezekben nem vesz részt mindenki, de ezzel is a klub hírnevét erősítik. Nagyon szeretjük a kirándulásokat, ezekből akár több is lehetne. Inkább egynaposak, hogy az idősebbek is velünk tudjanak jönni. Az ilyen kirándulások jobban összekovácsolják az embereket. Igen kedveljük még a baráti klubokkal közösen tartott rendezvényeket is.

A nyugdíjasklub három falu időseivel tartja évek óta a kapcsolatot. Ezek a szlovákiai Luc Község Nyugdíjas Klubja, a markotabödögei Őszirosza Nyugdíjas Klub és a bágyogyszováti Borostyán Nyugdíjas Klub. E három község képviselőit hívták meg a klub 30 éves ünnepségére, melyet 2016. április 16.-án tartottak a kónyi Sportsarnokban. A rendezvény indításként a 125 meghívott vendég közösen énekelte el a „Piros rózsák beszélgetnek” című dalt. Ezt követően Horváth Tihamérné klubvezető, majd Aller Imre Kónyi polgármestere, végül Vass Lászlóné a Pannon Nyugdíjas Szövetség elnök asszonya köszöntötte az egybegyűlteket. Ezután ünnepi kulturális műsor vette kezdetét. A vendéglátó kónyiak verssel, énekkel, a lúciak

énekkal, a markotabödögeiek verssel és dallal, a bágyogyszovátiak egy vidám kocsmai jelenettel kedveskedtek a jubiláló Piros Rózsáknak. Az est folyamán a híres kónyi néptáncos hagyományokat elevenítették fel a legénycéh tagjai, és eljárták a kónyi verbunkot. A záró műsorszám a Bogoyoszlói Férfi Dalkör előadása volt, akik katonadalokkal és operett részletekkel örvendeztették meg a közönséget. A rendezvényt finom vacsora, majd késő estig tartó mulatság követte.

A klub fontosságát, filozófiáját Horváth Tihamérné klubvezető így foglalta össze számunkra: „Kóny egy nagy falu 2700 lakossal, így sok az olyan idős ember, akinek igénye van a közösségi életre. Sokuknak elköltöztek a gyerekei a faluból, így szükségük van kapcsolatokra, barátságokra. A barátságok, jó kapcsolatok működnek a klubon kívül is, hiszen mi öregek, rendszeresen segítünk egymásnak. Ezért vállaltam el a klub vezetését is. Mikor beléptem, összegyűjtöttem az újságokból a verseket, évfordulókat, jelmondatokat, és én mindig ilyenekkel kezdem a klubgyűléseket. A rendszeres találkozásokon kívül is igyekszem egyéb színes programokat szervezni. Mert bár öregek vagyunk, sok minden érdekel bennünket, szeretnénk még világot látni. Mindig mondom a többieknek: addig menjünk, ameddig tudunk! Ezekhez az utakhoz és az egyéb rendezvényekhez azonban szükség van a helyiek támogatására is, amit ezúton szeretnék megköszönni. Szeretnénk megköszönni mindenkinek a jubileumi rendezvény jó hangulatú lebonyolításához nyújtott segítséget, támogatást. Elsősorban köszönettel tartozunk Kóny község Önkormányzata Képviselő-testületének, Aller Imre polgármester Úrnak az anyagi és mindenemű támogatásért. Ugyancsak megköszönjük a fellépő meghívott vendégeknek, a három, velünk baráti kapcsolatot ápoló községnek a közreműködését.”

Mi pedig további jó egészséget és jókedvet kívánunk a Piros Rózsa Nyugdíjas Klub tagjainak, hogy még sokáig élvezhessék a színes programokat és sokszor léphessenek fel műsoraikkal maguk és szűkebb közösségük örömeire! Cs G.

Köny nagyon más volt még akkoriban...

Ahogy azt már lapunk olvasói megszokhatták, „Az életet már megjártam” rovat keretében meglátogatjuk községünk szépkorú, sokat megélt lakóit, hogy azok az élmények, tapasztalatok, melyeket hosszú életük során szereztek, megmaradjanak a jövő nemzedékek számára. Most a 83 éves Enzsöly Illésné (Muzsai Anna) Panni nénit látogatunk meg, aki szívesen mesélt nekünk küzdelmes életéről.

Először édesapja emlékét idézte meg nekünk: „Szegény édesapám hadirokkant volt, a 14-es háborúban ellőtték a lábát. Két könyi, a Perlaki Árpi meg a Csaplár Lajos nagypapa hozták ki a tűzvonalból a vállukon. Valamivel el tudták kötözni a lábát, így tették föl a vonatra. Aztán kivitték Bécsbe, és ott

gyógyították meg, de az egyik lába 15 centivel rövidebb lett, mint a másik. Akkoriban a vonat nagyon sokba került, de öreganyám mégis el tudott hozzá menni. Később hadirokkant lett, kapott eleinte 20 majd, 30 pengőt. Ám mikor bejöttek az oroszok, minden juttatást elvettek tőle. Csak 75 éves korában tudott újra nyugdíjba menni. Az a szegény rokkant ember járhatott le a Kistagra kapálni. De utána még 82 éves koráig élt.”

Ezután Panni néni elkalauzolt minket a régi Könyba: „Köny nagyon más volt még akkoriban. Az óvoda a régi épületben a sarkon, mögötte egy ház, ebben lakott az állatgondozó, Dombi Mihály bácsi, amellel pedig a bikaistálló. A gazdák odahordták a teheneket, mikor üzekedtek. A háború után már áttértek a berakásra (mesterséges

megtermékenyítésre), és a bikaisztálló is megszűnt. A teheneket meg a disznókat Csornára vitték apáink a vásárba eladni. Gyalogosan hajtottuk az állatokat Csornáig, mi fiatalabbak tizenegynéhány évesen segítettünk.

Ahol most a posta van, amögött volt a cselédsor. Itt laktak azok, akik a papság 600 holdnyi földjén dolgoztak. Ezeket a házakat aztán elbontották, sokan abból építkeztek. Mögötte meg volt a Keréktó, ott sokat csónakáztunk, gázoltunk. Beleültünk egy teknőbe, a posta mögött pedig volt egy mély árok, ott szoktunk csónakázni.”

Beszélgetés közben természetesen előkerültek a második világháború emlékei is: „Nekünk volt rádiónk, abban aztán mindig bementék, „Kisriadó, kisriadó, Bácska, Baja,

Pécs”, meg hogy „Nagyriadó!”. De alig elhangzott ez, már itt is voltak a repülő. Ilyenkor aztán lemene-kültünk a bunkerba vagy mihozzánk vagy szembe Czakóékhoz. Szegény Czakó Pista mindig hozott magával egy Szűzanya-képet, hogy segítsen rajtunk. A bunkerek mélyre voltak ásva, lépcső vezetett le, a teteje akácfával, ágakkal volt megrakva, meg papírral, aztán leföldelték. Ott nem is nagyon lehetett hallani a bombákat. Egyszer meg az történt, hogy a Németországba vitt leventék, akiket átmenetileg Könyban, családoknál szállásoltak el – nálunk is laktak -, féltek a bombázástól. Ezért légi riadókor úgy tízen fogták magukat, és bebújtak a szénakazal alá, mivel akkor még minden udvaron volt széna meg szalmakazal. Akkor meg elkezdtek szórni a Sztalin-gyertyákat, az meg nem

csak robbant, hanem gyújtott is. Egy ráesett a kazalra, de ezek a fiúk meg olyan ügyesek voltak, hogy kiugrottak az égő kazal alól. Pedig mind meghalhatott volna.

Azt se fogom sosem elfelejteni, mikor elvitték a zsidó boltos Kohn családot a három gyermekükkel együtt a faluból. Egyik pillanatról a másikra jöttek értük, így nem volt arra idő, hogy elbújtassák őket. Az egész iskolát kivezényelték, és elbúcsúztunk tőlük, emlékszem, az összes tanár sírt, mert annyira szerették a családot. Többet nem hallottunk Róluk.”

A háború utáni idők sem bizonyultak könnyebbek, mert ekkor meg a házuk égett le: „1946-ban búcsú-szombat éjjel, valaki felgyújtotta a házunkat, pedig péntek este jöttek le a tetőről a nádazók. Néhány ház leégett, de amelyiknek cserepes volt a teteje az nem. Akkoriban csak vödörrel lehetett oltani, ami nem sokat ért. Ráadásul a Sirtói-kápolna előtti nagy kútból hordták a vizet. Az állatokat szerencsére sikerült kimenteni, így aztán nem égett benn semmi. Szegény Muzsai Ernőnek meg is égett a keze, mikor hajtotta ki a disznókat. Iskola után gondolkodtam, hogy tovább tanuljak, mivel akkor még 6 osztály volt a kötelező, de aztán leégett a házuk, szegények lettünk és inkább itthon maradtam. Segédkeztem mindenben, a földeken, még szántani is és az állatokat gondozni. 1953-ban esküdtünk meg a férjemmel. Akkor nem lehetett aranygyűrűt szerezni. Aztán Illés bátyjéék vettek valahol egy nagy férfi aranygyűrűt. Abból csináltattak nekem egy kicsit, a

többi arany az eltűnt, és még fizetni is kellett érte. Illés meg kölcsön kért egy gyűrűt, úgy tudunk megesküdni.”

Az ötvenes évek további megpróbáltatásokat hoztak: „Az 50-es években kezdődött meg a TSZ-alakítás, akkor elvették mindenkítől a földet és csak egy kateszter maradt meg háztájinak. Én elmentem dolgozni a győri szövőgyárba, mindig sokan jártunk együtt a vonattal, azt el sem tudják a maiak képzelni, hogy milyen szeretet és összetartás volt a bejárók között. A férjem meg a Szerszámgyárban kezdett el dolgozni, ott jól keresett. Aztán mikor az apját - akit kuláknak bélyegeztek - elvitték, haza kellett jönnie a földet művelni és az állatokat gondozni. Később ő is a szövőgyárba tudott visszajönni, de kevesebb fizetésért. Amikor apósomat Csornáról Győrbe szállították át emlékszem, a velünk munkába járó falubeliek jöttek oda, hogy „Illés, most viszik az apádat a börtönbe.” Aztán többen vittek neki ételt, cigarettát, azt sem tudták mit adjanak. A győri Börtön a Révai Gimnázium mögötti épületben volt (ma is ott van). Apósom magas emberként felugrált az ablakhoz, hogy a fia lássa. Győrbe hamarosan elvitték munkatáborba, Hangospusztára, volt is erről egy ének: „Hangospusztán süvít a szél /sújít az álom nem alszom én, /kicsi lámpafénynél olvasgatom/feleségem ott ül a kis padon/én a rózsás arcát csókolgatom/ölébe hajtom kócos fejem/ő a boldogságról mesél nekem.” Onnan még hazakerült, de aztán már nem sokáig élt, csak az első gyerekünk születését érte meg.

Gyermekei azonban kárpótolták Panni nénit a sok megpróbáltatásért: „A három gyerekünkre nagyon büszke vagyok, a sok nehézség ellenére mindhárman diplomát szereztek. Az egyik Nyíregyházára járt főiskolára, a másik Mosonmagyaróvárra, a harmadik meg Kaposvárra. Így aztán elmondhatom, hogy az ország minden részén jártunk diplomaosztón” Cs. G.

Könyi Krónika

VII. BIKAFESZTIVÁL ÉS MAJÁLIS

Idén hetedik alkalommal rendezték meg a könyi Bikafesztivált és Majálisát. A rendezvényen a hagyományos programok mellett több újdonság is várta a vendégeket. A főzőversenyen – melyet idén a Tündértó Vadásztársaság csapata nyert, különdíjas a Játékgarázs csapata – idén is finom ételeket kóstolhattak meg a megjelentek. Míg az ételek elkészültek és a zsűri is megkóstolta őket, felállítottuk a község májusfáját, a gyerekeket pedig arcfestés, bütykölde és különlegességként ősmagyar jurta várta. A délutáni programok között ugyancsak megtalálhatta mindenki a kedvére valót. Felléptek az iskola néptáncosai, a Starlight Dance SE, majd 60-as, 70-es évek legnagyobb slágereivel a Retróleum zenekar, míg saját dalaikkal a könyi Káosz együttes szórakoztatta a közönséget.

GYEREKNAP A FALUHÁZBAN

2016. május 30-án rendezték meg a szokásos gyereknapot az önkormányzat, az IKSZT, az iskola és az óvoda összefogásával. A gyerekeket sok színes programmal (népi játszótér, ugrálóvár, bütykölde, rajzverseny) várták a faluházban és környékén, a szülők pedig palacsintát sütöttek a gyerekeknek. A színpadon Kassowitz László népi mesemondó szórakoztatta a közönséget, míg a régi futballpályán a Sokoró RC modellautó és repülőbemutatóját lehetett megtekinteni. A rendezvény végén az önkormányzat és a Lala-fagyú jóvoltából mindenkit vendégül láttak egy gombóc fagylaltra.

II. KÖNYI TÁNCDALFESZTIVÁL

Az éveken át megrendezett Kónyi Könnyűzenei Fesztivált megújítva tavaly került sor az I. Kónyi Táncdalfesztiválra. A rendezvény nagy sikert aratott, ezért azt idén is megrendeztük. A szép számú közönséget a magyar mulatós zene sztárjai szórakoztatták. Elsőként a fiatal, tehetséges Kiss Clau lépett színpadra, majd a szórakoztató zene egyik legnépszerűbb alakja, Kaczor Feri következett. Balázs Pali is elhozta legnagyobb slágereit, a műsort pedig a Két zsvány fergeteges koncertje zárta. Akik tovább szerettek volna mulatni, azokat a Keréktő vendéglő Gramybálla várta.

HUMORZSÁK

Emlékezzünk mosolyogva

KATONASÁG

A Hüccskiben egy atyánkfia katona-élményeiről mesélt. Elmondása szerint járt a sereggel Oroszországban, Németországban, és még Isten tudja hol nem, hatalmas hőstetteket hajtvá végre. A nem kis hallgatóság érezte, hogy itt valami irdatlan nagyotmondással találkoztak. Az egyik közülük úgy gondolta, próbára teszi az öregurat.

Megkérdezte tőle:

- Aztán hogyan mondja az orosz, hogy eső?
- Ha sok van belülre azt mondja: doszta!
- Hát a nímet hogyan mondja, hogy hegy?
- Öcsém, mink mindig sík terepen gyakorlatoztunk! – hangzott a válasz

TAKARULÁSKOR TÖRTÉNT

(A fiatalabbak kedvéért: a takarulás azt jelentette, hogy a learatott, kékébe kötött gabonát lovas kocsival behordták a házhoz.)

Verseny volt a gazdák között, ki megy ki legkorábban, ki hozza be az első kocsi gabonát. Az egyik gazda már jó korán befele jött a megrakott kocsival, amikor a szomszédja még csak kifele tartott. Peckesen ült a rakományon, nem is nagyon köszöntötte a szomszédot. Persze benne forrt a méreg, aminek meg is lett az eredménye: erős ember lévén, amikor a tele kocsi végéhez ért, leugrott a bakról, a vállát a vendégoldal alá tette és megbillentette. A kékék egy része lecsúszott, ő meg tovább hajtott.

Amikor jött vissza – ő is megrakodva - a kárvallott még mindig ott kínlódott, és így fogadta:

- Látod szomszíd, millen szerencsétlenű' jártom!
- Ha regge' tisztességgesen köszöntötted vóna az Istent – meg ENGEM, nem düté' vóna le!

GULYA

Hajtott a gulya a Kereszt utcában. Az egyik ház előtt kinn állt a gazda. A gulyás odaszólt neki:

- Imre bátyám, min gondúkodik?
- Ejnye, hát te még azt is akarod tunnyi? – jött a válasz.

POKOL

A háza előtti padon üldögélt egy földink, amikor arra ment egy elöljáró, és megkérdezte:

- Na Jóska, mit álmódott?
- Nem jót, nem jót – válaszolta – meghatam, aztán Szent Péter lekűdött a pokolba. Ott meg Lucifer azt mondta, hō' má' csak egy hel van, az meg a kónyi elöljárónak van fönntartva.

TEJCSARNOK

Egy decemberi reggel, még akkor is szakadt a hó, mire befejezték a tehének fejését. A gazda azt mondta a feleségének, ne induljon el a tejjel gyalog a csarnokba. Befogja a lovakat a szánba, és azzal mennek.

Na, el is helyezkedtek kényelmesen, betakaróztak – ahogy kell.

Mikor megálltak a csarnok előtt, az asszony felkiáltott:

- Jézus Máriám, Sándor, a tej meg otthon maradt!

Enzsöl Imréné Aller Piroska

Átfogó gondoskodás

A SZOCIÁLIS ÉS GYERMEKJÓLÉTI ALAPSZOLGÁLTATÁSI KÖZPONT SZOLGÁLTATÁSAI KÓNYBAN:

- Család-és gyermekjóléti szolgáltatás
- Gyermek napközbeni ellátása:
Százszorszép és Gesztenye csoport
Kóny
- Étkeztetés
- Házi segítségnyújtás
- Idősek nappali ellátása
(idősek klubja) étkeztetéssel

Család- és gyermekjóléti szolgálatunk 2016. január 1-jétől már 22 településen látja el a feladatát. Veszélyeztetett gyermekekkel és családjakkal foglalkozunk. Célunk: megfelelő tanácsadással, gondozással a veszélyeztetettség megszüntetése, ebben a folyamatban az érintett család együttműködése is elengedhetetlen. A családsegítés keretében segítséget nyújtunk az önként hozzánk fordulóknak különböző ügyek intézésében, családtagokkal, szűkebb, tágabb környezettel való konfliktus megoldásában, életvezetési problémákkal kapcsolatosan. Legjellemzőbb, hogy ügyintézéshez kérik a családsegítő szolgálat segítségét a kónyiak. Rendszeresen, kéthetente ruhaosztást tartunk. Tevékenységeink jelentős részét képezi a szabadidős programok szervezése és lebonyolítása, a település életében való aktív részvétel (majális, sport-és egészségnapok, nyári napközis tábor, játszóházak, Falunap, bütyköldék stb.).

Családi Napközi

Településünkön nagy az igény erre a szolgáltatásra. A kónyi Családi Napközi két csoportja - a Százszorszép és Gesztenye csoport - jelenleg is teljes kihasználtsággal működik. Szolgáltatásaink: gyermekfelügyelet, gondozás, nevelés, étkeztetés és foglalkoztatás. Ízléses, szép környezetben, családias, meghitt légkörben szakképzett kisgyermeknevelők foglalkoznak a kicsikkel életkoruknak megfelelően. A gyermekek egyéni fejlettségét szem előtt tartva, a családdal együttműködve, megértő és következetes nevelőmunkával támogatjuk a gyermekek testi, szellemi, érzelmi fejlődését, életük ezen meghatározó szakaszában.

Ebben az évben az ország összes családi napközijének át kell alakulnia bölcsődévé, hogy 2017. január elsejétől már ebben a szervezeti formában folytathassák működésüket. Célunk, hogy a Százszorszép és Gesztenye csoport átalakulása zökkenőmentesen megvalósuljon. A szülőket a változásokról megfelelően tájékoztatni fogjuk.

A Családi Napköziben a gyermeknapot, családi napot június 10-én tartottuk a szülők aktív közreműködésével. Az anyukák palacsintát sütöttek, a gondozónők jóvoltából pedig gyümölcslátát és limonádét kínáltunk.

Étkeztetés

Napi egyszeri meleg étkezésről gondoskodunk 13 településen jelenleg 327 fő számára, akik a meleg ebédet önmaguk, illetve eltartottaik részére tartósan, vagy átmeneti jelleggel nem tudják biztosítani.

Házi segítségnyújtás

14 településen 132 fő gondozott számára lakókörnyezetükben 16 gondozónő és egy vezető gondozónő nyújt segítséget az önálló életvitel fenntartásában. Házi segítségnyújtás keretében kell gondoskodni azokról a személyekről, akik otthonukban önmaguk ellátására nem képesek vagy róluk nem gondoskodnak.

Idősek Napközi Otthona (Idősek Klubja) Kóny

Idén ünnepeltük az Idősek napközi otthonának 25 éves jubileumát. E jeles

évfordulón vendégünk volt a bősárányi Idősek Klubja. Az intézményvezetők és a klubvezetők szívhez szóló szavai után mindkét klub meghatározó műsort adott. Az időseket Aller Imre kónyi, illetve Szalay Imre bősárányi polgármester köszöntötte. A kései ebéd után mindenki a finom tortára várt. Játékos dalfelismerő versenyen próbálhatták ki magukat a résztvevők. Nagyon jó hangulatban telt a délután, gondokról, bajokról megfeledkezve beszélgettek és együtt énekeltek a kónyi és bősárányi idősek.

„Az időskor éppen annyi lehetőséget kínál, mint a fiatalkor, csak más köntösben. Amikor az alkonyat utolsó fénysugarai is elhalványulnak, az égbolton megjelennek a csillagok, melyek nappal láthatatlanok...”
(Henry Wadsworth Longfellow)

Nyári Napközis Tábor Kóny

Szolgálatunk idén is Napközis Tábort szervezett a kónyi alsós gyermekek számára, június 20-24. között. A tábor költségeit nagyrészt az önkormányzat finanszírozta. A szülőktől 2000 Ft hozzájárulást kértünk, illetve a gyermekek ebédjét kellett még megtéríteniük. Idén 35 gyermek vett részt a táborban, felügyeletüket Szolgálatunk, illetve a Faluház munkatársai biztosították. A programok többnyire a Faluházban, illetve szabadtéren zajlottak. Emeljük ki közülük néhányat: kincskereső játék, bütyköldék, lovaskocsikázás, kerékpártúra Enesére, illetve Markotabödögére, kenuzás a Keszegéren, KRESZ oktatás, kirándulás a győri állatkertbe.

Igyekeztünk minél változatosabb programokat szervezni, hogy minden gyermek megtalálja a saját érdeklődésének megfelelőit. Reméljük, hogy a közösen eltöltött idő alatt maradandó élményekkel lettek gazdagabbak.

„A gyermek világra nyitott lény. A simogatásra simogatással, a jókedvre jó kedvvel, tevékenységre tevékenységgel felel.”
(Mérei Ferenc)

TOVÁBBI NYÁRI TÁBORAINK, PROGRAMJAINK:

Szili táborunk a „Prevenációs Tábor” fantázianevet kapta, mivel a programok a megelőzésre épültek. A gyermekek elsajátíthatták a KRESZ szabályait, megismerkedhettek a nyomozó munka néhány elemével, megtanulták és gyakorolták az újraélesztést, nagy hangsúlyt helyeztünk a bűnmegelőzésre is. A programban a Csornai Rendőrkapitányság, a Magyar Honvédség, Megyei Rendőr-főkapitányság, illetve a Győri Rendőrkapitányság működött közre. A tábor megvalósításához a szili önkormányzattól kaptunk anyagi segítséget.

Rábapordány községben a tábort az iskolával közösen szerveztük, így a tábor két utolsó napját a szolgálatunk töltötte meg programokkal. A táborban zsebeházi gyermekek is részt vettek, így a létszám 46 fő volt. Meglátogattuk a Győri Rendőrkapitányság épületét, a Csornai Rendőrkapitányság kollégája pedig KRESZ pályát készített, melyen a gyermekek kipróbálhatták gyakorlati tudásukat. Az utaztatás költségeit a zsebeházi, valamint a rábapordányi önkormányzat vállalta.

Jobaházán az önkormányzattal közösen játszóházat szerveztünk. Kreatív foglalkozások, sportnap, a csornai rendőrség segítségével KRESZ pálya, kerékpáros ügyességi verseny, valamint ugrálóvár színesítette a programokat.

Ötvenyén 1-5. osztályos tanulók részére szerveztünk Napközis Tábort, melyben 16 gyermek vett részt, különböző változatos programokon. A programok között szerepelt: csapatépítés, ügyességi játékok, biciklitúra Börcsre a tájházba, számháború, játékos vetélkedők, tűzoltókocsi kipróbálása, X-boxozás és egy egész napos bakonyi kirándulás.

Az **enesei** táborban az alsó tagozatos gyermekek vettek részt. Sokféle színes program valósult meg az enesei önkormányzat támogatásának köszönhetően. Volt tűzoltó bemutató, íjászat, horgászhattak a gyerekek, kreatívkodás, biciklitúra Markotabödögére és ott a helyi önkormányzatnak

köszönhetően kenuzás a Keszegéren, a tábor zárásaként pedig bakonyi kirándulás.

A **bősárkányi** napközis tábort a helyi iskola szervezte, ebből 1 hétig a gyermekek felügyeletét és foglalkoztatását a családsegítő munkatárs vállalta. Ez a hét a kreativitásról és a szabad játszás nyújtotta élményekről szólt. A foglalkozásoknál az újrahasznosításon volt a hangsúly. A cél az volt, hogy a gyerekek lássák, hogy egy-egy otthon is fellelhető tárgyból mennyi minden készíthető egy kis kreativitással. A táborban a különböző fizikai aktivitást igénylő játékok által a fő hangsúly a mozgásra tevődött, ezekhez adott helyszínt az iskola tornacsarnoka és a közelben található játszótér. A drámapedagógiai játékok, a kézműves foglalkozások és az egyéb szabad játékok során a 25 táborozó közös élményekhez jutott, a gyerekek jobban megismerték egymást. A hét végére egy igazi, egymást segítő, együttműködő csapat alakult ki.

Azt tapasztaltuk mindegyik táborunkban, hogy a gyermekek valamint a táborban felügyeletet biztosító kollégák és önkéntesek egyaránt jól érezték magukat. A programok sokszínűsége miatt a gyermekek már most nagyon várják a jövő évi táborokat.

Allerné Kiss Edina
intézményvezető

EMLÉKEZÉS

25 éves az öregek napközi otthona

„Községünk többször elnyerte az Idősbarát Település megtisztelő címet. Ez többek között annak volt köszönhető, hogy 1991-ben a környéken elsők között valósítottuk meg Kónyban az idősek napközi ellátását.” – mondta el az alapítást kezdeményező Aller Imre polgármester. Erről a kónyi képviselő-testület 1991. január 10-i üléséről szóló jegyzőkönyvében a következőket olvashatjuk: „(A polgármester) a napirend előtt tájékoztatja a testületet, hogy az Öregek Napközi Otthona műszaki átadásának időpontját január 21-re tűzték ki.”

Az intézmény a jegyzőkönyv tanúsága szerint hamarosan meg is kezdi működését. „A dolgozókat felvették, február 1-re tervezik a beindulást. Abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy az itt említett két dolgozó (Nagy Lászlóné, Gizi és Ádám Jánosné, Margitka) máig az otthonban dolgoznak. Ők így emlékeznek az indulás körülményeire: Margitka: „1991-ben indította be Aller Imre polgármester a napközi otthonot, mi pedig pályáztunk. Mindketten az egészségügyben dolgoztunk, én GYES-ről jöttem vissza, de három műszakba már nem tudtam volna visszamenni.” Gizi: „Az érdekes az, hogy mi nem ismertük egymást, úgy kerültünk össze, most meg már 25 éve együtt dolgozunk.”

A jegyzőkönyv így folytatódik: „Az időseket, akik az előzetes felmérés során jelezték, hogy igénybe kívánják venni ezt a szolgáltatást, kiértésítették. Ők a jövő hét folyamán össze lesznek hívva, és megtudják a további

teendőket.” Arról, hogy mik is voltak ezek a teendők, ismét csak a két gondozó nyilatkozott nekünk: Margitka: „Kezdetben a régi Tőzegirodában működött az otthon és 16 emberrel indult. Akkor jobbra beszélgetések voltak, újságfelolvasás, tévzés, mert programokat akkor még nem nagyon csináltunk.” Gizi: „Annyira idősek alkották akkoriban a csoportot, hogy azokkal programot nem nagyon lehetett szervezni. Inkább a mindennapi életben segítettük őket, átkísértük orvoshoz, farendelést, szénrendelést intéztünk nekik. De például mi borotváltuk őket vagy akár a hajukat is levágtuk.”

Az Öregek Napközi Otthona mindmáig jó kihasználtsággal működik. Az idősek azonban megváltoztak, ma már rendszeresen érdekes programokkal, foglalkozásokkal lepik meg az időseket.

Gizi: „Rendszeresen főzünk, sütünk közösen, nagyon szeretik például a palacsintasütést, a süteményeket. De csináltunk közösen szalvétából háromdimenziós képeket is.” Margitka: „Vetélkedőket is szervezünk, találós kérdésekkel, vagy például az óvodából hoztunk tekét és abban versenyeztek, időnként szójátékokat játszottak az idősek. A torna pedig mindennapos. Névnepokat, születésnapokat is meg szoktuk tartani. Ilyenkor egy kis virággal kedveskedünk, az ünnepelt pedig megvendégel bennünket.” Gizi: „Mostanában kirándulásokat is szervezünk. Voltunk már az Árkádban, az Állatkertben, megnéztük az új Stadiont is. A következő kiruccanást viszont egy bentlakásos idősek otthonába tervezzük, hogy napközi otthonunk tagjai lássák, ott milyen az élet. A szájhagyomány

ugyanis nagyon rossz ezekről az intézményekről.” Margitka: „De arra is volt már példa, hogy körbe jártuk a falunkat, azokat a részeket és utcákat, amelyeket már régen láttak. Megnéztük a szobrokat minden utca végén, vagy felvittük őket az elkészült új útra (M85). Nekik, akik nem mozdulnak ki, ez is egy élmény.”

E munka szépségeiről és nehézségeiről is meséltek nekünk: Margitka: „Milyen jó érzés az, mikor hétfőn bejössz és az öregek azzal fogadnak: már alig vártam, hogy elteljen a hétvége. Vagy ünnepekkor felhívják bennünket, hogy kellemes ünnepeket kívánjanak. Ez mégiscsak egy visszajelzés, hogy jól végezzük a dolgunkat.” Gizi: „Ilyen volt például, mikor egy gerincműtét miatt hat hónapig otthon voltam. Egyszer csak megállt a busz, és az öregek eljöttek engem meglátogatni. Igaz, hogy a lépcsőn nem jöttek fel, de mindenki integetett, és ez igen jó érzés volt. A hétköznapokban nem látja az ember, hogy fontos amit csinál, de egy-egy ilyen alkalom megmutatja.”

Ilyen különleges alkalom volt 2016. április 20-a is, mikor a kónyi Faluházban gyűltek össze az Öregek Napközi Otthonának lakói és meghívott vendégeik, hogy a 25 éves jubileumot megünnepeljék. Mind az ünnepeket, mind pedig a vendégek kis műsorral, dalokkal, versekkel készültek, utána pedig finom falatok mellett beszélgettek a régi szép időről. Csak azt tudjuk kívánni, hogy ezt még nagyon sokáig tehessék meg együtt, békében, egészségben.

Cs G.

„A csillogó szemek adnak erőt”

Negyedszázados a Varga Pálma vezette alsós énekkar

A Kónyi Deák Ferenc Általános Iskola alsós énekkarát 25 évvel ezelőtt, 1991-ben indította útjára Varga Pálma karnagy. E fontos évforduló megünneplésére gyűltek össze a helyiek 2016. június 10-én a helyi IKSZT-Faluház-ban. Azonban ahogy az lenni szokott, most is az ünnepelt adott ajándékot az ünneplőknek, akik között ott voltak községünk és az iskola vezetői, az énekkar egykori tagjai és természetesen a zeneszerető helyiek is. A kórus jelenlegi és régebbi tagjai színes hangulatos műsort adtak, mely méltó volt a jeles alkalomhoz, a 25. születésnaphoz.

Az 1991-es indulás eseményeiről így emlékezett a karvezető: „1983-ban jöttem a kónyi iskolába. Ekkor még kifelmenős rendszer volt, és én mindig harmadik, negyedik osztályban tanítottam. Aztán felvetették, hogy mivel én úgyis ének szakon végeztem, milyen jó lenne egy kézbe rakni az éneket az alsóban. Közben megszületett a kisfiam, én pedig gyes alatt elvégeztem a karvezetőit. 1991-ben újra elkezdtem tanítani, és akkor Veér György tanár úr azt mondta: „most már tényleg kellene csinálni egy alsós énekkart. Én nemsokára úgyis nyugdíjba megyek, akkor aztán Te viszed tovább majd a felsős kórust is. Ekkor kezdtem a kicsikkel dolgozni. Aztán mikor a tanár úr nyugdíjba ment, új tanárok vették át az énekkart... Lettek is ebből gondok, mert az összes felsős énekkaros velem akart énekelni.

Sokan hozzám is meg a felsős énekkarba is jártak, annyira megszerettek. Aztán 1996-tól már mindkét énekkart én vezetem. De az én világom igazából az alsó tagozat. Én azért lettem tanító, mert szeretem, ahogy azok a kicsik olyan őszinte tekintettel néznek rám.”

Ezekből az őszinte tekintetekből és a lelkes, fiatalos éneklésből természetesen nem volt hiány az ünnepségen sem. Az alsós énekkar előadásában meghallgathattuk a Muzsika hangjait, majd a szólóisták előadása következett. Horváth Krisztina 3 népdalt adott elő, Alasztics Levente hegedűn, Czakó Anna fuvolán játszott, míg Németh Emma ugyancsak 3 népdalt énekelt. Ezt követően a furulyások színesítették az énekkar programját, majd az alsósok zenés táncos produkcióját követően az összevont énekkar régi tagokkal kiegészülve adta elő a Ghymes együttes Kézfogás című dalát.

A közös éneklés fontosságáról és örömeiről is mesélt nekünk Varga Pálma: „Az énekkarba tulajdonképpen azért járnak a gyerekek, mert szeretnek ott. Én soha nem fenyegettem meg senkit, hogy mondjuk nem kapsz ötöst, ha nem jársz énekkarra. Mindig azt mondtam: ide az járjon, aki szeret énekelni. Van közöttük, aki nem tud annyira, de nem baj, mi nem vagyunk profi kórus. Én azt vallom, hogy élmény legyen neki, hogy boldog legyen. Én, - ha mondta, ha nem, a NAT - mindig is élményközpontú

voltam. Azt vallottam, akkor jó egy óra, ha én is és a gyerek is jól érezzük magunkat. Nem szabad, hogy félelemben legyenek attól, hogy milyen a hangjuk. Énekeljenek! Soha nem kezdtem azzal az évet, hogy „állj föl, aztán majd én eldöntöm, énekkaros lesz-e vagy sem”. Ha akar, hadd jöjjön. Aki pedig annyira nem szeret, vagy annyira nem tud, ki fog pottyanni. Aki pedig szeret, de nem tud annyira énekelni, az elvan a többivel, mert szerencsére mindig akad sok jó hang is. Ez adja nekem az erőt, a csillogó szemek nagyon sokat jelentenek.”

Az énekkar előadásai pedig községünknek jelentenek sokat. Ezt bizonyítja, hogy a kórus állandó szereplője a település rendezvényeinek.

„A templomban 5 évenként hagyományosan rendezett kórustalálkozókon, már boldogan éltem meg azt, hogy mindig jött a biztatás. Gratuláltak, hogy milyen ügyesek, milyen aranyosak voltak a gyerekek. Ezen kívül az alsósok adventi hangversenyen is szerepelnek és az iskolai évnnyitón, évvárón. A Dísz tér átadása után a kórus részt vesz Mikulás-ünnepségen, és minden évben az Adventi gyertya gyűjtési ünnepségeken. Sokáig jártunk a kórossal az Éneklő Ifjúság szemlékre, ezek azonban 2012-ben megszaktak, pedig nagyon élménydúsak voltak, hosszú ideig csak mi voltunk alsós szereplők. Sokszor kérdezték, hogyan bírok ezzel a sok kicsivel, nem nehéz-e velük? De nekem ez öröm, hogy velük is énekelhetek, nemcsak a nagyokkal. Ők sose mondják, hogy nem szeretnének fellépni, szívesen mennek minden-hová. Nemrég például Enesére is meghívtak minket, ott is vidáman zengedeztünk.”

Ezt a lelkes munkát és a soha nem fáradó lendületes hozzáállást köszönték meg a rendezvény végén a karnagnak többek között Aller Imre polgármester, Tóth Zsuzsanna iskolaigazgató, valamint az énekkar régebbi tagjai is. Mi pedig mi mást kívánhatnánk e szép évfordulón, mint azt, hogy Varga Pálma még sokáig ugyanilyen lelkesedéssel végezze örömteli munkáját a maga és a község örömeire, és „gyermekei” még sokáig színesítsék dalolásukkal községünk rendezvényeit.

Csikai Gábor

Faluházi esték 2016

TURI TÍMEA, természetgyógyász előadása

A Faluházi esték rendezvénysorozat a 2016-os évben is folytatódott a kónyi IKSZT- Faluházban. 2016. február 10.-én Turi Tímea természetgyógyász, masszőr, kahi-healing practitioner volt a Faluház vendége. Az előadást, mely az „Ember és természet harmonikus kapcsolata – avagy gyógynövényeink bölcsessége a természet nyelvén” címet viselte, az óvoda egészség-hetén belül, annak felnőtt programjaként rendeztük meg.

A természetgyógyász szakember elsőként a gyógynövényekkel való gyógyítás több ezer éves történetét ismertette meg a szépszámú hallgatósággal. A megjelentek röviden megismerhették az ősi Egyiptom, a római birodalom, vagy éppen a középkor gyógynövényes titkait és hamar világossá vált, hogy ezek a módszerek több ezer éves tapasztalatokon alapulnak.

Az előadás második felében a különböző növények élettani hatásait ismertette az előadó. Meglátása szerint a gyógynövények alakjukkal, színükkel üzennek nekünk és ezzel azt mondják el, hogy milyen szerveinkre gyakorolnak jótékony hatást. Ezekkel a növényekkel mellékhatások nélkül lehet gyógyítani, betegségeket megelőzni.

A természetgyógyász előadását sok érdekes, személyes történettel színesítette, amellyel sokkal közelebb hozta hallgatóságához a több ezer éves tudást. Az előadás végén pedig Turi Tímea felajánlásával a megjelentek között két értékes kezelést is kisorsoltunk, majd rövid, személyes tanácsadásra is sor került. A változatos előadáson sok új, érdekes ismerettel gazdagodtunk.

PINGICZER CSABA EMLÉKMŰSOR

Pingiczer Csaba, a Győri Nemzeti Színház fiatal, tehetséges művésze volt, aki tragikusan korán távozott közülünk. Szülei a színházban dolgoztak, így már gyermekként sok időt töltött a kulisszák mögött és minden darabot megnézett. A színészmesterséget a színház stúdiós foglalkozásain sajátította el, melyeket Kszel Attila vezetett. Hatévnyi tanulás után kapta első statisza szerepét, majd 2002-ben Korcsmáros György, a színház akkori igazgatója vette fel színésznek. Haláláig a győri társulat tagja volt. Fontosabb szerepei: Egressy Zoltán Portugáljában Sátán, Móricz Zsigmond Úri Murijában András és Jules Verne: 80 nap alatt a Föld körül című darabjában Phileas Fogg.

A Faluházi esték márciusi rendezvényén a Pingiczer Csabáról szóló Soha már... című emlékkönyv bemutatóját tartottuk, ahol vendégünk volt a színművész édesanyja Pingiczer Vesz Klára, aki röviden megemlékezett fiáról, mesélt a szép kivitelezésű, személyes hangvételű könyv megjelenésének körülményeiről, és bemutatta annak tartalmát.

A rövid megemlékezés után két kisfilm levetítésére került sor. Az elsőben részleteket tekinthettünk meg Pingiczer Csaba emlékeztető alakításából, míg a második egy kis színdarab felvétel volt. A Kőleves című mesés történet főszerepét természetesen a színművész alakította. A könnyes, de mégis vidám darabbal méltóképpen emlékeztünk meg a fiatalon távozott Pingiczer Csabáról.

FUSSUNK ÖSSZE FÉLÚTON – KISALFÖLD-EST A FALUHÁZBAN

2016. június 28.-án a Kisalföld rábaközi szerkesztőségének munkatársai, (Vida István szerkesztőségvezető, Kustor Réka és Cs. Kovács Attila újságírók) voltak a faluház vendégei. A Fussunk össze félúton – Összefogás a Rábaközért kampány keretében megrendezett programban a vendégek szeretettel és egy kis játékkal várták a lap olvasóit, valamint az érdeklődőket is.

Vida István szerkesztőségvezető először érdekes történeteket mesélt a Kisalföld kulisszái mögül, és közben ismertette újságírói filozófiájukat is. Ezt egy kis játék követte, ahol a jelenlévőknek a lappal kapcsolatos tesztet kellett kitölteni, a legjobbak pedig jutalomban részesültek.

Ezután a szerkesztőség munkatársai mondták el röviden, miért is lettek újságírók, és milyen történetek érdeklik leginkább őket. Cs. Kovács Attila elmondta, hogy őt leginkább az idősek történetei, a régmúlt idők személyes élményei izgatják, míg Kustor Réka leginkább az emberi sorsokról, történetekről szeret írni.

A program zárásaként a megjelentek is feltehettek kérdéseiket, amire az újságírók készséggel válaszoltak, valamint szívesen vették a témajavaslatokat is.

Rengeteg emlék köt az ETO-hoz

Villáminterjú Illés Dáviddal, az NB III-ban szereplő Győri ETO labdarúgójával

– Mióta focizol, minek hatására kezdted el komolyabban foglalkozni a labdarúgással?

– 2001 óta futballozok komolyabb szinten. Csornán kezdtem el pályafutásomat, ahol Kantó Laci bácsi volt az edzőm. Az ETO-hoz 2004-ben igazoltam és azóta is a klub labdarúgója vagyok. A családom nagy része futballozott, nagyapám, Kertai Imre például itt, Kónyban, de édesapám Illés Péter is sokáig igazolt játékos volt. Így aztán számomra sem lehetett kérdéses, hogy melyik sportágat válasszam.

– Az ETO-ban nevelkedtél és egy fél éves pápai kitérőtől eltekintve folyamatosan a klub játékos voltál. Mit jelent számodra az ETO?

– Rengeteg emlék köt az ETO-hoz. Mivel már gyermekkorom óta a tagja vagyok ennek a nagyszerű klubnak, szinte a második otthonomnak tekintem. Ez azért is van így, mert a Fehér Miklós Akadémia tanulójaként éveken át itt éltem a stadion szomszédságában. A hosszú idő alatt természetesen nagyon sok barátság született. A szakmai életemben is sokat jelent, hiszen itt tanultam meg a labdarúgás alapjait, és itt mutathozhattam be a magyar első osztályban, amire a legbüszkébb vagyok egész eddigi pályafutásom alatt.

– Végigjártad a korosztályos ranglétrát? Mik voltak a legjelentősebb eredményeid, amiket elértél?

– A legnagyobb sikeremnek, amint már említettem, azt tekintem, hogy az NB I-ben bemutatkozhattam és ezüstérmes lettem. Ezen kívül pályafutásom során több korosztályos

válogatottban is szerepeltem, amire szintén nagyon büszke vagyok.

– A válogatott szereplések során melyek voltak a legemlékezetesebb meccsek?

– Itt is csodálatos pillanatok élhettem át, a legemlékezetesebb azonban számomra az a korosztályos válogatott meccs maradt, ahol az osztrák U17-es válogatott ellen az én góloommal sikerült nyernünk 1-0-ra.

– A nagy múltú GYŐRI ETO-t sajnos csődbe juttatták, és kis híján megszűnt. Bár te ekkor éppen

kölcsönben voltál Pápán, milyen volt ezt belülről megélni?

– Természetesen engem is sokkolt ez a hír. Csak reménykedni tudtunk benne, hogy nem szűnik meg egy ekkora hírnévű klub. Természetesen mind a mai napig azon dolgozunk, hogy az ETO visszakerüljön méltó helyére. Nagyon fontos számomra, hogy az eddigi meccseken szinte mindig kezdőként számítottak a játékomra.

– Az ETO tavaly a harmadosztályban indult, és fő célkitűzését, az azonnali feljutást nem sikerült elérnie? Mi lehetett ennek az oka? Az idén képes lehet-e a felkerülésre a csapat?

– Úgy gondolom, túl fiatal volt keret, amely ekkora nyomásra nem tudott felkészülni. Sajnos ennek hatására nem is sikerült elérni a céljainkat, mert az őszi és a tavaszi félévben is komoly hullámvölgybe került a csapat, ami

semmiképpen nem lett volna megengedhető. Az idén azonban sikerült több, magasabb szintet megjárt játékost igazolni. Így az idei keret véleményem szerint erősebb lesz és több rutinnal is rendelkezik, ezért most is sima feljutásban bízunk.

– Melyek a jövőbeli terveid, mit szeretnél még elérni, van-e esetleg olyan csapat, amiben nagyon szívesen szerepelnél?

– Egyenlőre rövidtávú terveim vannak, és ez természetesen nem lehet más, mint hogy az ETO-val felkerüljünk az NB II-be, majd az NB I-be.

Csikai Gábor

„Mindig ide térek haza”

Beszélgetés Asztalos Zsolttal, a Magyar Speciális Művészeti Műhely Egyesület elnökével

Az elmúlt 26 évben szép hagyománnyá vált, hogy a falunapi programot a Faluházban megrendezett művészeti kiállítás színesíti. Az idei évben az érdeklődők a Magyar Speciális Művészeti Műhely Egyesület alkotóinak munkáit tekinthetik meg. Ennek kapcsán az egyesület elnökével, a magát mindmáig büszke kőnyinak valló Asztalos Zsolttal beszélgettünk életéről, gyökereiről, pályájáról.

– *Hogyan kötődsz Kőnyhoz, milyen indíttatás adott neked a település?*

– Kőny a szülőfalum, az otthonom. Mert bár máshol élek, mindig ide térek haza. Itt éltek nagyszüleim, itt élnek szüleim, itt van a családi ház, az egykor volt gazdaság, és a földek. Bárhol is legyek, mindig büszke vagyok rá, hogy kőnyi vagyok, hogy innen indultam. És örömmel tölt el a tudat, hogy ide térhetek vissza.

A falusi lét nyugalma, a sallangok nélküli egyenes beszéd, és az életigenlés vágya az, amit Kőnyból vittem magammal, és ami segít abban, hogy a városok zajában is nyugodt derűvel éljem az életem.

– *A helyi emberek közül kik voltak rád nagy hatással?*

– Mindenekelőtt nagyapám, Muzsai Imre, aki arra tanított, mindig józan paraszti ésszel gondoljam végig a dolgokat, a döntéseket. Ez a mai napig segít az életben. Aztán Tóth Ferenc, az általános iskola igazgatója, és Csete Lajos, osztályfőnököm és tanárom, akik mindketten arra ösztönöztek, olvassak sokat, mert a könyvekben benne van az a „minden tudás”, ami a múltra alapozva meghatározza jelenünket és csak erre építhetjük jövőnket.

– *A kapuvári gimnázium után történészként végeztél. Mi indított erre a pályára, milyen témák érdekeltek?*

– A történelmet már itt, az általános iskolában megkedveltem, és már ötödikesként történelemtanár, történész szerettem volna lenni. A honismereti szakkörben sokat foglalkoztunk a falu történetével, talán ez volt a kiindulópont, majd később, mikor a dualizmus korszakával megismerkedtem, már tudtam, szeretnék a témában mélyebben elmerülni.

A középiskolában csak erősödött az elhatározás, – tanulmányt írtam Felsőbüki Nagy Pálról, aki a gimnázium névadója lett – így kerültem a Miskolci Egyetemre. Alapvetően a dualizmus korával foglalkoztam, a pártosodással, és szakdolgozatomat is ebből, Tisza Kálmán politikájáról, a Szabadelvű Párt létrejöttéről írtam. Ennek nyomán nemcsak történelmet, de politológiát is hallgattam.

– *Az egyetem elvégzése után hogyan alakult a pályád, hogyan kerültél kapcsolatba a Magyar Speciális Művészeti Műhely Egyesülettel?*

– Történelemtanárként diplomáztam, de az élet úgy hozta, hogy sosem tanítottam. Egerbe kerülve szinte rögtön adódott a lehetőség, hogy egy civil szervezet ügyvezető igazgatójaként dolgozzak, érdekelt a kihívás. Akkor még Andornaktálya volt az Egyesület központja, egy értelmi fogyatékos embereket ellátó bentlakásos intézmény, itt találkoztam először sérült alkotókkal. Aztán néhány év alatt az életem lett a Műhely, a kultúraközvetítő munka, és a fesztiválszervezés.

– *Mit kell tudni az Egyesületről, milyen célkitűzések vannak?*

– A Magyar Speciális Művészeti Műhely Egyesület országos szervezetként – ma már egri székhellyel – a sérült személyek művészeti tevékenységének felkarolására szerveződött. Elsődleges célja, hogy megteremtse a családban, valamint az intézményekben élő értelmi fogyatékos emberek részére az

egyes művészeti ágakban történő tevékeny részvétel és a megmutatkozás lehetőségeit, ezzel is segítve a sérült alkotók önkifejezését és társadalmi beilleszkedését.

– *Milyen konkrét programokat szervez az Egyesület?*

– Az éves programtervben mintegy 20-25 rendezvény szerepel. Ezek közül a legjelentősebb az a Speciális Művészeti Fesztivál, melyet minden évben más-más városban szervezünk, közel 800 sérült alkotó részvételével. Az egy hetes programsorozat központi eleme a fogyatékosággal élő előadók és művészeti csoportjaik fellépése a színházban, zenés, táncos, és színházi előadásokkal. A programot koncertek, filmvetítések és kiállítások színesítik, arra törekedve, hogy az elfogadást elősegítve minél inkább részesei legyünk a befogadó város kulturális életének.

A fesztivál mellett művészeti táborokat szervezünk a sérült alkotóknak, akik a kézműves, képzőművészeti, tánc- és dráma, valamint zenei és filmes táborokban olyan művészekkel dolgozhatnak együtt, akiktől speciális fogásokat tanulhatnak el. Szervezünk továbbá integrált koncerteket és színházi esteket, így a Nemzeti Színkottás Zenekar koncertjét St. Martinnal.

– *Melyek az Egyesület jövőbeli tervei, hogyan próbál megfelelni a 21. század kihívásainak?*

– Ahogy a legjelentősebb fesztiválok, a Művészetek Völgye és a Sziget a kultúránk részévé vált, úgy törekvünk, hogy a Speciális Művészeti Fesztivál is azzá váljon, mert a fogyatékosággal élő emberek életében a kultúraközvetítés legjelentősebb eszköze, természetesen a mögötte álló alkotómun-

kával együtt. Kihívás, hogy a sérült alkotók művészetét az eddiginél szélesebb körben ismerje meg a társadalom, melyre egyelőre keressük a válaszokat.

– Melyek a személyes terveid a magánéletben és pályafutásodban, mit szeretnél még elérni?

– Két gyermekem van, szeretném őket becsülettel felnevelni. Jövő évben kulturális menedzserként diplomázom, s bár szívesen igazgatnék egy kulturális központot, szeretném a tanultakat az Egyesületnél kamatoztatni, bizonyítva, hogy van „nyereséges művészet”.

Aztán úgy két évtized múltán szeretnék visszatérni Kónyba, a szülői házba, hogy őszült halántékkal egy szalmabála árnyékában pihenve, a hanyi levegőt beszívva meséljek majd az unokáknak családkról, falunkról, és a történelem rejtett lapjairól.

Pályázatok

2016. évben az alábbi fejlesztési pályázatokat nyújtotta be önkormányzatunk

1. A kónyi háziorvosi rendelő felújítása.

Az önkormányzat a háziorvosi körzet orvosi rendelőjének felújításával olyan környezetet kíván teremteni, mely egy korszerű, jól felszerelt rendelőben biztosítja az egészségügyi alapellátások szolgáltatásait és infrastrukturális feltételeit. A felújított orvosi rendelő lehetőséget biztosít arra is, hogy a háziorvosi praxis számára megfelelő életteret és munkakörülményeket teremtsen.

Tervezett tevékenységek: háziorvosi rendelőnek helyt adó helyiségek felújítása, bővítése, átalakítása, eszközbeszerzések, egészségfejlesztési feladatok ellátása, gyermekbarát váróterem: játszósarokkal, akadálymentesítés, energiahatékonysági intézkedések,

Igényelt támogatás: 35.804.750 Ft (támogatás mértéke: 100%)

2. Vállalkozói környezet helyi feltételeinek javítása Kóny községben.

A projekt keretében a Kóny község területén elhelyezkedő iparterület közlekedési infrastruktúrájának és közmű ellátásának kiépítését tervezzük az alábbiak szerint:

vízellátás, szennyvízelvezetés, gáz-nyomóvezeték, villanyhálózat, közlekedőfelület, útburkolat, szegélyekkel, jelzőtáblákkal, jelekkel, csapadékvíz elvezetés nyílt árokkal.

Igényelt támogatás: 269.899.778 Ft (támogatás mértéke: 100%)

3. Helyi Termelői Piac létesítése Kóny községben.

A projekt keretében a korábbi sportpálya kihalászatlan, jelenleg füves területén épül meg a helyi termelői piac épülete, mely három térelemből áll. Egy fedett-nyitott tér, mely alatt szociális helyiségek és iroda, valamint a helyi termék kiállító-árusító tér is helyet kap. A piac épület előtt egy szabadtéri árusítóhely létesül, mellette kerül kialakításra a pavilonok helye. A szabad piactér mellé tervezett egy pódium is, amit rendezvények esetén lehet használni. Alternatív energia felhasználása történik a tetőn elhelyezett napelemekkel. A tér mellett parkolót alakítunk ki.

Igényelt támogatás: 76.277.724 Ft (támogatás mértéke: 100%)

4. Tündér-tavi óvoda fejlesztése.

A projekt keretében a Tündér-tavi Óvoda udvarán kialakítunk egy műfüves és egy aszfaltozott kerékpáros pályát (kerengő), valamint építünk egy kapuval ellátott kerítést, továbbá udvari játszóeszközöket szerzünk be. Ezek: Kombinált játszóvár mászókával, Picur mászóka, négyszemélyes rugós mérleghinta, hatszemélyes álló forgó játék, egyensúlyozó hullámkorlát, alagút, mókuserék, lábönálló rozsdamentes gyermekivókút.

Igényelt támogatás: 14.525.153 Ft (támogatás mértéke: 100%)

5. A Szociális és Gyermekjóléti Alapszolgáltatási Központ infokommunikációs fejlesztése.

A fejlesztés célja a Szociális és Gyermekjóléti Alapszolgáltatási Központ informatikai korszerűsítése.

Igényelt támogatás: 4.285.000 Ft (támogatás mértéke: 100%)

6. Családi napközi infrastrukturális megújítása Kónyban.

A projekt keretében a Szociális és Gyermekjóléti Alapszolgáltatási Központ Kóny településen működő két Családi Napközi udvarának infrastrukturális korszerűsítése, valamint a gyerekek által használt modern játékok beszerzése valósulhat meg. Ennek keretében kialakítunk egy fedett pavilont, felújítjuk a teljes udvart, megújul az udvart körülölelő kerítés is.

Igényelt támogatás: 7.544.351 Ft (támogatás mértéke: 100%)

7. A Deák Ferenc utca csapadékvíz elvezetése, korszerűsítése.

Igényelt támogatás: 10.553.002 Ft (támogatás mértéke: 100%)

8. A Sportcsarnok épületének korszerűsítése.

Megvalósul az épület energiahatékonyságot javító felújítása: tetőfedés, külső hőszigetelés, műanyag nyílászárók, belső vízellátás-csatornázás, gázkazán beszerzése, központi fűtészerezés.

Igényelt támogatás: 20.967.624 Ft

Projekt teljes költsége: 70.967.624 Ft

A 2015. évi képviselői keretek felhasználása

NÉV	ÖSSZEG	CÉL
Aller Imre polgármester	120.000	az új lélekarhang
Szalánczy Zsolt alpolgármester	120.000	az új lélekarhang
Balázs Péter képviselő	120.000	Egyházközség Kóny
Horváth István képviselő	120.000	Önkéntes Tűzoltó Egyesület Kóny
Kiss Miklósné képviselő	120.000	Kónyi Sportegyesület
Rasztovich András képviselő	120.000	Kónyi Sportegyesület
Tuba Csilla képviselő	120.000	Tündér-tavi Óvoda Kóny

27. KÓNYI FALUNAP

2016. AUGUSZTUS 13.

KERÉK-TÓ SZABADIDŐKÖZPONT

7:00 Zenés ébresztő

8:00 **Bika-kupa** kispályás labdarúgó torna
(Kerék-tó Szabadidőközpont)

9:00 **Kiállítások megnyitója a Faluházban**

A Magyar Speciális Művészeti Műhely Egyesület kiállítása
Horváth Tibor különleges öngyújtó gyűjteménye
Domnanics Ákos fotói

10:00 **A temetői lélekkharang felavatása**

15:00 **Megnyitó** – köszöntőt mond Aller Imre polgármester
A Kónyi Községért Díj ünnepélyes átadása

A Kónyi Piros Rózsa Nyugdíjas Klub énekkarának műsora

15:30 **Kelet Lányai - *hastánc* bemutató**

16:00 **Starlight Dance SE bemutatója** kónyi gyerekek részvételével

16:30 **Máté-Schmid Alexandra** énekel

17:00 **Labdarúgó mérkőzés**

17:00 **Kerékpárok a levegőben Triál Kerékpár bemutató.**

17:30 **AIR SOFT** bemutató

18:00 **Baráti Dal-Szín-Ház**

19:00 **Varga Feri és Balássy Betty**

20:00 **Cozombolis**

21:00 **Eredményhirdetés – Tombolasorsolás**

22:00 **Neoton Família élő koncert**

Kísérő programok:

Kerék-tó Szabadidőközpont: Gyerekjátékok

Tájház megtekintése 9-18

Faluház: Egész napos kiállítás,
Flabelos ingyenes kipróbálása, ERUS jósdája 10-14³⁰-ig

Kerék-tó vendéglő Sátor: Gramy-buli

Mindenkit szeretettel várunk!

Kónyi Község Önkormányzata

